

[Jørgen Jørgensen.]

løshedskasse er nemlig den, at dette Tilskud beregnes paa Grundlag af Gennemsnitsindtægten for det paagældende Fag. Gennemsnitsindtægten for Medlemmer af Kristelig Arbejdsløshedskasse er meget vanskelig at gøre op, da denne Kasse har Medlemmer fra mange forskellige Fag og formentlig ogsaa har Arbejdsgivere mellem sine Medlemmer. Derfor kan man ikke uden videre sige, at denne Kasse med de Regler, der gælder for den, kan gaa ind under de almindelige Regler for Tilskud til Arbejdsløshedskasserne. Spørgsmaalet har ikke kunnet oplyses paa saa tilfredsstillende Maade, at det har været muligt paa sagligt Grundlag at faa fastslaaet, om Kristelig Arbejdsløshedskasse kan opfylde de Krav, som Rigsdagen har været enig om at stille til en Kasse, der skal modtage Tilskud fra det offentlige. Det er derfor, naar der er givet saa kort Tid til Drøftelse af Spørgsmaalene, som der er, velbegrundet, at man lader Spørgsmaalet staa hen, og at man siger til Ministeren, at man ønsker, denne Kasse skal have den samme Stilling, som den har haft hidtil, med det Tilskud, som Socialministeriet under de skiftende Socialministre har givet, siden denne Bestemmelse blev truffet i 1937. Det Standpunkt har vi taget, og det anser jeg for at være sagligt fuldt forsvareligt, og saa gaar jeg som sagt ud fra, at Ministeren — hvad han har givet Tilsagn om — vil stille sig, som skiftende Socialministre har gjort siden 1937, med Hensyn til at støtte denne Kasse inden for rimelige økonomiske Rammer. Der maa saa ved en senere Lejlighed tages principielt Standpunkt til Kassens Bestaaen og Mulighed for at komme ind under andre Regler.

Naar det bliver anført fra anden Side, at Flertallet har stillet sig afvisende med Hensyn til at hjælpe de Arbejdsløshedskasser, som er i Trang, er dette jo ikke rigtigt. Flertallet har henvist til, at Kasser, der er i Trang, maa anvende samme Fremgangsmaade, som altid hidtil har været anvendt: at de paagældende Kasser henvender sig til Socialministeren, hvorefter Socialministeren maa tage Standpunkt til, om der foreligger et Grundlag for at yde en særlig Støtte til den enkelte Kasse, som er kommet i Trang. Det er den Fremgangsmaade, der er anvendt gennem Tiden, i 30erne og i andre Perioder, hvor Arbejdsløshedskasserne har været ude for en stærk økonomisk Belastning, og jeg kan ikke se, at den nuværende Situation bør danne Udgangspunkt for at ændre noget i denne almindelige Fremgangsmaade, som har været fulgt

af de skiftende Socialministre i lige saa lang Tid, som jeg har været med til at drøfte Arbejdsløshedslovgivning her paa Rigsdagen. Jeg mener derfor, at det Standpunkt, vi har taget med Hensyn til de nødstedte Kasser, er af en saadan Karakter, at vi ikke afviser, at der kan være Kasser, for hvilke saadanne ganske særlige Omstændigheder gør sig gældende, at det kan være begrundet, at Staten ud over de normale Tilskud yder dem en Haandsrækning. Men paa det nuværende Tidspunkt, hvor Arbejdsløsheden i afvigte Aar har været lavere, end nogen Sinde tidligere i de sidste 20—25 Aar, paa et Tidspunkt, hvor vi maa regne med, at der bliver stærk Beskæftigelse, hvor man maa regne med praktisk talt fuld Beskæftigelse i den kommende Sommer, synes jeg ikke, det vilde være begrundet, om man tog Spørgsmaalet om en almindelig Ændring i Tilskudsreglerne op til Overvejelse. Man maa henvise til den samme Fremgangsmaade, der er brugt i den foregaaende Tid: at den enkelte Kasses særlige Forhold tages op til Undersøgelse. Ministeren har jo givet Tilsagn om at stille sig velvilligt, hvis det viser sig nødvendigt at yde den paagældende Kasse et særligt Tilskud.

Om Arbejdsløshedsforsikringen i al Almindelighed vil jeg gerne sige, at jeg anser det for at være saare værdifuldt, at vi har faaet bygget op en Arbejdsløshedsforsikring som den, vi har, og hvortil Arbejderne gennem Tiderne har ydet meget store Beløb for at sikre sig mod den Utryghed, som altid er forbundet med Lønarbejdernes Stilling. Det har været af stor Værdi for hele den sociale Udvikling i Danmark, at vi har haft en saadan Arbejdsløshedsforsikring, og det skal ogsaa erkendes, at Arbejderne gennem Tiderne har ydet meget store Bidrag for at holde denne Forsikring i Gang. Men det maa paa den anden Side siges, at de Tilskud, det offentlige har ydet til Kasserne i disse Aar, er meget betydelige. Derfor er der ikke noget Grundlag for den Kritik mod Lovgivningen paa disse Omraader, som man fra socialdemokratisk og kommunistisk Side har rejst. Det Lovforslag, som er til Behandling her, har en à jour-Føring til Formaal, idet Hensigten er at give Erstatning for den Prisstigning, der er foregaaet siden Loven blev vedtaget i Fjor, og der gives en rundeligere Erstatning, end Arbejdsløshedslovene hidtil har givet i Forhold til Prisernes Stigning. Det er derfor velbegrundet ud fra et sagligt Synspunkt at gennemføre det foreliggende Lovforslag, og jeg anbefaler, at man stemmer for det Ændringsforslag, som er stillet af